

LXIV.

Forslag til Lov

om

Bekæmpelse af Raager.

(Fremsat i Folketinget den 30. Januar 1923 af Landbrugsminister *Madsen-Mygdal*).

§ 1.

I Egne, hvor Raager ruger samlede i saa stor Mængde, at de paa iøjnefaldende Maade optræder som Skadedyr, kan der af det offentlige træffes Foranstaltninger til Bekæmpelse af den paagældende Raagekoloni, naar Jordbrugere, hvis Jorder er beliggende i en Afstand af indtil 10 Kilometer fra Kolonien, klager over, at Raagerne i betydeligt Omfang forvolder Skade paa deres Ejendomme (Afgroede).

Saadan Raagebekæmpelse bliver at foretage efter en af Landbrugsministeriet udfærdiget Anvisning, som faas ved Henvendelse til Amtet.

§ 2.

Klage over den af Raagerne forvoldte Skade indgives skriftlig til Kommunalbestyrelsen for den Kommune, i hvilken Skaden er sket, og maa indeholde Oplysning om Skadens Omfang. Kommunalbestyrelsen skal da uopholdelig foranledige, at de i Henhold til § 13 i Lov af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred beskikkede Vurderingsmænd foretager en Opgørelse af den skete Skade.

§ 3.

Snarest efter Modtagelsen af Vurderingsmændenes Indberetning har Kommunalbestyrelsen at skønne over Klagens Berettigelse under samtidigt Hensyn til mulig foreliggende Oplysning om anden tilsvarende Skade indenfor Kommunens Omraade.

Finder Kommunalbestyrelsen Klagen ugrundet, udreder Klagerne selv den Vurderingsmændene tilkommende Godtgørelse, som skal være lig den, der udredes for Hegnssyn. Findes Klagen derimod berettiget, udreder Kommunen de med Synet forbundne Udgifter.

§ 4.

Skønner Kommunalbestyrelsen, at Klagen giver Anledning til at bekæmpe Raagekolonien, skal den gøre Ejeren (Brugeren) af Stedet, hvor Kolonien findes, bekendt med de foreliggende Oplysninger om den af Raagerne forvoldte Skade og opfordre ham til selv at iværksætte Bekæmpelsen efter den i § 1 omhandlede Anvisning, og naar Ejeren (Brugeren) er villig til at efterkomme Opfordringen, kan den